

Нашият народ, заливан от вълните на историята и люлѣн от буритѣ на промѣнливата съжда, е придобилъ редица положителни и отрицателни качества, съ които трѣбва да се справя всѣки вождь и всѣки управникъ на този народъ. Оня, който не познава и не обича своя народъ, не може да има качества на вождь и не може да изведе народа на желаното пристанище. Вождьтъ, истинският вождь може да загине отъ кървави рѣже, излѣзли изъ самия народъ, който е вървѣлъ покорно следъ него, но неговият образъ и неговото дѣло ще останатъ въ споменитѣ на „поколѣнията“ и въ страницитѣ на историята като примѣръ, поука и насока за бждецитѣ дни.

За съжаление, много отъ нашитѣ политически вождове, които съ достоинство сж заставали на чело на народъ и държава, сж загинали мъченически и съ собствената си кръвъ сж запечатавали едно дѣло, което предъ сжда на историята е — добро или лошо — все пакъ българско дѣло. А това не би трѣбвало да бжде така. Вижте другитѣ народи! Вижте Чехословашко, което вървѣ следъ своя голѣмъ и всепризнатъ вождь Масарикъ дълги години и му подготви покойни старини въ родната земя! Разбира се, при нашитѣ все още крайно груби условия и жестоки нрави, при нашитѣ подлости, завистъ и клеветничество въ политическия животъ величието и обаянието на вождя не могатъ да добиятъ онази сила, на която се радватъ вождоветъ у другитѣ народи до своитѣ дълбоки старини.

Затова задачата на А. Страшимирова е не само историческа, но и възпитателна. И трѣбва да се признае, че той е надрасналъ своята задача и достойно я е изпълнилъ. Неговитѣ трудове сж пълни съ художествена правда и нравствена поука; тѣ могатъ да послужатъ като настолни книги за възпитанието на нашия народъ, който днесъ е въ безпътница и има нужда отъ истински, даровити и всепризнати вождове.

Д-ръ Ст. П.

Г-нъ Кехайовъ е посетилъ столицитѣ почти на всички държави въ Европа и е прославилъ името на България съ своя меденъ кавалъ.

Надѣваме се, че нашето гражданство, което цени неговия даръ, ще го удостои съ своето многобройно посещение.

Шуменска Търговска Банка — Шуменъ

Покана.

Съгласно решението на Управителния Съветъ на Банката, поканватъ се вложителитѣ на сжщата да се явятъ въ Банката при пазенъ „СЪГЛАСИЕ“, за да получатъ първо плащане въ размѣръ 10% върху влога имъ къмъ 1 май година.

Отъ управителния съветъ.

Въ в. „Миръ“, брой 10,600 отъ 19 Ноември, има статия „Църковно-народенъ съборъ“, въ която статия се лансира мисълта, че църквата била подъ кръстосанъ огнь; атакували я отъ всички страни: едни отъ предубеждение, други съ чувство на дълбока скръбъ, трети — поради ненавистъ и злоба. Причинитѣ за тая атака се кореняли, между другото, и въ дълбоката вътрешна криза, която души църковния организъмъ и прахосва множество сили и благородни стремени. И настоява непременно да се свика Църковно-народенъ съборъ, за да се спаси църквата.

Сжщата статия я има и като уводна и въ в. „Пастирско дѣло“, брой 44 отъ 14 декември. Зеръ да се прочете отъ повече читатели, да се заинтересуватъ повече християни.

Вѣрно е, че църквата е гонена; че е подъ кръстосанъ огнь; че е атакувана отъ всички страни. Въ това на мене не ми се вижда нищо чудно. Но това е естествения ходъ на църквата отъ начало и до сега. Това ѣ е присъщо. Иначе не е църква. Нѣма гдѣ главата си да подслони. Това е Голгота на църквата. И тогава е тя носителка на животъ. Съ това се доказва нейната божественост, нейната животъ. Ако не е гонена и преследвана, тя е мъртва и ще се забрави, както сж умирали и сж били забравяни много философски системи.

Друго иска да каже авторътъ, но го е страхъ, вижда се. А това е Търновския изборъ за владика. Стана изборътъ, а митрополитъ Софроний, когото утвърди св. Синодъ, още стои въ София. Нѣма царски указъ. А празникитѣ на сжпватъ. Синода си каза думата. Напечата и разпръсна по този въпросъ цѣла брошура на гланцирана хартия. А и бившето прѣвѣлство направило анкета по този въпросъ. Какво се е установило, не знаемъ. Но, за да не се издава царски указъ, за да стои митрополитъ Софроний още въ София, а не въ Търново, се има нѣщо. И то трѣбва да се махне. Съ църковно-народенъ съборъ ли? Съ харчене пакъ на милиони ли, защото църковно-народния съборъ на покойния Стамболийски коштува 3 милиона лева и нищо не се се постигна! Самоси чесаха езицитѣ мнозина. Глупаво е за единъ църковно-административенъ въпросъ да се харчатъ милиони въ днешно време, когато ги нѣма. Другъ е въпросъ за Екз. Уставъ.

Утвърдени сме, че Търновския въпросъ може да го разреши само единъ архиерейски съборъ. Тамъ ще се види кой е кривъ и кой е правъ. Ако има митрополити, синодални членове, които сж замѣсени или сж се изложени по избора, ще бждатъ отстранени отъ Синода и на тѣхното мѣсто ще се избератъ други, които не сж били замѣсени. И тогава този новъ Синодъ ще се изкаже окончателно по избора.

Иначе — не. Така ще се запази автономността на църквата. Защо стои още Синода, та не свика архиерейскитѣ на съборъ? ...

Отъ друга страна, обаче, крадцитѣ на морални и материални ценности не спятъ, а хората, които тѣ дебнатъ, за да имъ ги отнематъ, можемъ да ги намѣримъ унили и наскърбени, печални и отчаяни, както навсѣкжде въ нашия животъ, така и въ нашитѣ организации — културни и новосъздадени — стопански.

Затова, на членоветѣ отъ тия организации, (стопанскитѣ, професионалнитѣ) ние не можемъ да не обърнемъ вниманието да бждатъ вѣрни стражи на онова, до което сж се добрали като пращинка отъ истина, защото въпроснитѣ крадци не сж по малко опасни даже и отъ американскитѣ такива, и защото бомбитѣ и куршумитѣ ситѣ въ всѣки единъ моментъ сж въ състояние да хахрлятъ изъ невидѣлица. Тѣ сж страшно опасни още и заради това, че начинитѣ, похватитѣ и хитро скроенитѣ имъ планове сж толкова заплетени, че дори и парижкиятъ герой на Едгаръ По (притежаващъ изумителната способностъ да четехорски тѣ мисли и да разгадава престѣпленията въ всичкитѣ имъ подробности), ако бждеше между насъ, не би билъ въ състояние да се справи съ тѣхъ. Тѣ си вършатъ работата не за черни очи, разбира се, па и тѣмко за туй (личитѣ похватитѣ имъ) тѣ умно и предвѣрително обмислено крадатъ човѣшки свѣсти и следъ то ва ги газятъ и отхвърлятъ да

Съгласно решението на извънредното общо събрание на акционеритѣ на Шуменска Търговска Банка — Шуменъ, отъ 30 декември 1934 год. и опредѣлението на Шуменски Областенъ Сждъ отъ 9 септември 1935 год. по фирмено дѣло № 301/1899 г., регистрирано въ търговския регистъръ на сжда № 4/1899 г., поканватъ се акционеритѣ на банката въ четириседмиченъ срокъ, следъ трикратно публикуване настоящата покана, да представятъ акциитѣ си въ банката за щемпелуване, като номиналната стойностъ на акцията отъ сто лева става на петдесетъ лева.

Съ непредставенитѣ за щемпелуване въ горния срокъ акции, ще се постѣпва съгласно чл. 177 и 217 съ Търговския законъ.

1—3

Отъ Банката.

Културна хроника.

За мнозина проявитѣ на духа, на словото, на мисълта въ страната ни и частно въ нашия градъ отъ дѣнь на дѣнь побледняватъ, намаляватъ, топятъ се въ всѣкидневниотъ.

Спомняме си, напримеръ, препълнените салони съ разнообразни слушатели, при четенето на нѣкоя научна сказка, или литературно четене, и виждаме днесъ сжщитѣ тия салони, препълнени сжщо така, но при представянето на нѣкое „уltra модерно ревю“ съ „първокласенъ джазъ“ и „голѣмъ балетенъ ансамбълъ“. Защо тоя обратъ? Защо тоя стремжъ за болезнено, нервно и повърхностно възприемане? На това да отговорятъ други. А азъ ще се задоволя да припомня и изброя на нашитѣ съграждани нѣкоя културни прояви, като се задоволя само съ едно хроникване.

Действително, на пръвъ погледъ, културниятъ животъ на Шуменъ каточели е въ латаргия, сведенъ до възможния минимумъ. Има обаче събития и факти въ тоя животъ, които не могатъ да минатъ незабелязано. Така напримеръ, голѣма крачка въ музикалното отношение е основаването на Шум. градска филхармония, за сжществуването на която малцина знаятъ, но която ще има голѣмо предназначение — да запълни една голѣма духовна празнина въ културния животъ на нашия градъ. За сега се репетира усилено, и въ най-скоро време ще чуемъ първия концертъ, кждето между другитѣ отбрани автори е и Шубертъ съ неговата симфония Н. мол.

Съ голѣмо задоволство и радостъ трѣбва да констатираме, че Шум. град. общ. театъръ подъ ръководството и режисурата на г. К. Жековъ е подновилъ своята дейностъ, а сега съ опрѣсненъ и съ подновенъ съставъ приготвя усилено нѣколко отлично подобрени комедии и пиеси. Къмъ края на месеца ще представи „Миллионерътъ“, следъ което играната съ голѣмъ успѣхъ въ Софийския и Варненския народни театри пиеса „Човѣкъ № 15“.

Не може да остане, обаче, да не забележимъ и дейността на Шум. оперетна дружба, подъ ръководството на стария и познатъ музикаленъ деецъ г. Велико Дюкмеджиевъ. Шуменци нѣма да забравятъ никогда неговитѣ добре подобрени и отлично изпълнявани оперети, съ които е изтрѣгвалъ възторга на публиката не само на шуменска сцена, но и на сценитѣ на много други градове. Понастоящемъ се възобновяватъ нѣкои стари оперети, а едновременно съ това се подготвя и новата английска оперета „Али баба“.

Да не говоримъ за дейността и заслугитѣ на музикалнитѣ ни д-ва „Родни звуци“ и „Добри Войниковъ“, които съ една завидна и рѣдка упоритостъ насаждатъ въ душиитѣ ни любовта къмъ хоровото пѣне и родната пѣсенъ.

Нѣма да изброявамъ литературнитѣ, научнитѣ, музикалнитѣ, ученически кружоци, които все пакъ допринасятъ нѣщо за духовния подеъмъ на нашия градъ.

Всичко това идва да подчертае мисълта, че Шуменъ не е изгубилъ всичко, че въ културно отношение все пакъ има право да се нареди въ преднитѣ редици.

В. С-ровъ.

ВНИМАНИЕ!

До всички кооперации, банки и акцион. д-ва и др.

Преди да публикувате ГОДИШНИТЪ СИ БАЛАНСИ, отнесете се най-напредъ до в. „ШУМЕНСКИ ГЛАСЪ“, кждето ще намѣрите — НАЙ-ИЗНОСИ ЦЕНИ. —

Я. Н.

сечковъ, Виолетко, Кип...

гледът е просто велико